

Forfatter: Udrag fra Det forbandede Huus

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 104.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366386768.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Nu fortalte Johanne hvorledes Hr. Stork paa den senere Tid ofte var kommen for at tale med Frants, som det hed, men altid naar han 105 var fraværende. Han havde da nogle Gange slaaet sig til Ro og sagt den unge Kone plumpe Smigrerier, beklaget hendes Mands slette Omstændigheder og lovet at hjælpe ham ud af al Forlegenhed, naar han hos den smukke Kone kunde vente Taknemlighed Hun havde tiet dermed for Frantses Roligheds Skyld og vidste endnu heller ikke ret hvad hun skulde troe om disse Yttringer. Hun vovede heller ikke at fornærme den mægtige Mand, skjøndt hun hvergang stod som paa Gløder i hans Nærværelse, og havde bestandig syslet med Barnet for ikke at see paa det modbydelige Krampesmiil i hans afskyelige Ansigt. Men hver Dag var han bleven dristigere og mere paatrængende, og da Johanne endelig med Afskye forstod hvad hendes rene Sjæl var for uskyldig til at see i dets hele Afskyelighed, havde hendes oprørte Følelse nu iaften givet hende Mod til at see ham rolig og kold i det smilende Skurkeansigt med al en fornærmet Hustru es Værdighed og Kraft. Hun havde behandlet ham med al den Foragt, han fortjente, og han var gaaet bort med den Trudsel, at hvis hun taledede et eneste Ord om denne Samtale til Frants, og selv ikke imorgen var af andre Tanker, skulde Frants inden næste Sol gik ned være hans Gjeldsfange, og kunde da glæde sig over sin smukke Kones Troskab i Slutteriet.